63ste Jaargang No. 5222

DAGBLAD

Vrijdag 26 September 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

U.S.A. verzet zich tegen toelating van Hongarije in de Uno

Rusland dreigt met weigering van Italie

Australie verwijt Rusland chantage

TOELATING TOT DE UNO.

Polen stelde formeel in de Veiligheidsraad voor om zonder meer de aanvragen van Italië, Hongarije, Roemenië, Bulgarije en Finland goed te keuren, waarbij deze landen verzoeken lid te mogen worden van de Uno. Het Poolse voorstel werd gedaan nadat de Verenigde Staten en Engeland toelating gevraagd hadden voor Italië, maar niet spraken over de andere aanvragen. Engeland en de Verenigde Staten verzetten zich tevoren tegen de toelating van Roemenië, Hongarije en Bulgarije omdat deze landen door communistische regeringen beheerst worden.

Rusland beschuldigde de Verenigde Staten en Engeland ervan, dat zij de overeenkomst van Potsdam verkrachtten door zich te verzetten tegen de toelating van de Sovjetsatellieten als leden van de Uno. Gromyko verklaarde, dat hij zich kantte tegen de toelating van Italië als ook Hongarije, Roemenië, Bulgarije en Finland niet werden toegelaten.

Gromyko steunde het Poolse voorstel met de verklaring, dat de overeenkomst van Potsdam de vroegere vijandelijke Staten op dezelfde wijze zonder enige onderscheid behandelt. Hij zeide, dat de Verenigde Staten en Engeland van de Potsdam overeenkomst afwijken als zij willen, dat Italië apart behandeld wordt.

EVATT VOORZITTER PALESTIJNSE COMITÉ.

Herbert Evatt, de Australische Minister van Buitenlandse Zaken, werd gekozen tot voorzitter van het buitengewone comité der Uno voor Palestina.

Evatt suggereerde om de vertegenwoordigers van het Joodse agentschap voor Palestina en van het Arabische Hoger Comité voor Palestina uit te nodigen deel te nemen aan de besprekingen in het comité der 55 landen. Dit zou dan kunnen geschieden op dezelfde voorwaarden als golden in de speciale zittingen over de Palestijnse quaestie in de Veiligheidsraad. Het voorstel van Evatt werd zonder tegenstand aangenomen. Vervolgens vroeg Evatt om een verklaring van het Verenigd Koninkrijk als het land,

EVATT

dat Palestina volgens het mandaat van de Volkenbond bestuurt.

De Britse Secretaris van Koloniën Arthur Creech Jones zal morgen de verklaring over de Britse politiek in Palestina afleggen. De verkiezing van Evatt als voorzitter was verzekerd, toen Lester B. Pearson van Canada mededeelde, dat hij de post niet zou kunnen aanvaarden. De keuze van Evatt was algemeen, maar Joegoslavië zeide, dat het zich van stemming zou onthouden op grond, dat de voorzitter geen lid van het Britse rijk zou zijn.

Het Palestina comité koos de Minister van Buitenlandse Zaken van Iran tot ondervoorzitter en Thor Thors van IJsland als rapporteur.

RUSLAND PLEEGT CHANTAGE.

De Australische afgevaardigde W. R. Hodgson beschuldigde Rusland van het plegen van chantage, omdat het de Veiligheidsraad dwingt de Sovjet-satellieten toe te laten tot het lidmaatschap van de Uno. Hodgson noemde het chantage, omdat Gromyko niet wil stemmen voor Italië als ook de andere landen niet worden toegelaten.

Gromyko, die gedurende deze maand voorzitter is, bepaalde toen dat over ieder land afzonderlijk gestemd zou worden in volgorde van het tijdstip van aanvrage. De volgorde is Hongarije, Italië, Roemenië, Bulgarije en Finland.

De vertegenwoordiger der Verenigde Staten opende vervolgens het debat over de individuele aanvragen met een felle aanval op het door de communisten beheerste Hongarije. De Hongaarse regering beschuldigde hij er van brutale aanvallen te doen op de oppositieleiders. Johnson zeide, dat hij niet geloofde, dat de Hongaarse regering bereid was zijn verplichtingen ten aanzien van het Charter uit te voeren. Deze voortdurende overtredingen van de menselijke rechten zijn in volkomen tegenspraak met het vredesverdrag.

Gromyko antwoordde, dat de argumenten van Johnson tendentieus waren en beschuldigde Johnson ervan, dat hij de feiten verdraaide, waar hij sprak over de Hongaarse regering. Rusland verwerpt zulke pogingen om zich te bemoeien met de binnenlandse aangelegenheden van andere landen. Hij drong er op aan het Hongaarse verzoek goed te keuren.

De stemming zal Maandag as. plaats vinden.

HET PROBLEEM DER RASSENHAAT IN FILMBEELD!

Uit Hollywood bereikte ons het bericht, dat voorbereidingen voor een nieuwe grote film van de beroemde regisseur Darryl F. Zannuck in een vergevorderde staat zijn.

Deze rolprent zal tot titel dragen „Gentleman's Argeement". Het draaiboek, dat thans door de scenario schrijver Mott Hart bewerkt wordt is naar de gelijknamige en imposante roman van Laura Hobton (uitgave Simon en Schuster). De hoofdrollen in deze 20th Century Fox Film zijn in goede handen bij Gregory Peck en Dorothy McGuire.

DE ZUIDAMERIKAANSE LANDEN EN HET MARSHALL-PLAN.

Truman zeide, dat de Verenigde Staten een beroep zullen doen op de Zuidamerikaanse exportlanden om hun aandeel te nemen in het economisch herstel en in het Marshalplan. Men zal de andere Amerikaanse Republieken vragen wat zij kunnen doen ter tegemoetkoming aan de Europese noden. Truman werd door een verslaggever gevraagd of hij verwachtte, dat de Zuidamerikaanse landen zouden deelnemen aan het steunprogramma, dat nu in elkaar werd gezet. Truman antwoordde, dat het plan voor de Europese benodigdheden gedurende de eerste vier volgende jaren uitgewerkt is door de 16 landen te Parijs en dat hij hoopte dat de Zuidamerikaanse landen inderdaad zouden willen helpen.

In antwoord op een andere vraag zeide Truman, dat de Verenigde Staten de andere Amerikaanse regeringen zullen consulteren om te weten wat hun aandeel kan zijn. Ieder land, dat een overschot heeft, zou kunnen helpen.

AMERIKA'S BLOED WORDT VERDUITST.

Het hoofdkwartier van het Amerikaans leger meldde dat over de 3.000 Noordamerikanen verlof hadden aangevraagd om met Duitse meisjes in het huwelijk te treden.

Deze aanvragen stroomden met honderden tegelijk binnen op dezelfde dag waarop het huwelijksverbod werd opgeheven. Dit is het duidelijkste bewijs dat de Duitse mannen (soldaten) de oorlog hadden verloren doch dat de vrouwen de overwinning op de Geallieerden hadden behaald.

Na December werden ruim 1600 aanvragen behandeld, waarvan reeds 1355 in het huwelijk traden.

CARICATUREN.

In het blad „Izvestia" verscheen onlangs een caricatuur van Generaal Eisenhower, die afgebeeld stond, terwijl hij door een microfoon waaraan een bordje hing met opschrift: „Daily Hearst", schreeuwde: „Rusland gaat Amerika aanvallen".

Ook het blad „Trud" kwam uit met een caricatuur waarop Franklin Deleno Roosevelt een danspartij van „oorlogshitsers" stond gade te slaan en terwijl hij tot zichzelf sprak: „Ik ben benieuwd waar zij Amerika naar toe brengen". Onder degenen die aan het dansen waren bevond zich ook Winston Churchill met zijn zoon Randolph op zijn rug, voorts stond nog een Noordamerikaanse Generaal te wijzen op een vlag waarop stond te lezen: „Bacterie-oorlog".

Midden in de danszaal stond een ton met opschrift „Griekenland en Turkije", terwijl Noordamerikaanse kapitalisten op deze ton sloegen.

Het literair weekblad „Gazette" noemde Staatssecretaris Marshall: „De zieke van Wall-Street", terwijl het Noordamerikaans legioen als een „Oorlogshitsende organisatie", werd aangeduid. Caricaturen, wrang en bitter, maar met een dreigende plastiek. Truman wil Europa sparen voor hongersnood.

BRUTALE BEROVING IN TEL AVIV.

Terroristen doodden in een der meest gedurfde berovingen van de Palestijnse geschiedenis vier Britse politie-agenten in de drukke straten van Tel Aviv.

Zij maakten zich meester van 150.000 pond sterling, waarvan men na korte tijd slechts 45.000 pond terugvond. Een Joodse politie-agent werd gewond en een bankbediende werd in het gezicht geslagen door een der terroristen die Hebreeuws sprak en automatische wapens, granaten en bommen gebruikten in een plotselinge aanval op een gepantserde auto, waarin men bezig was geld te laden van uit Barclays Bank, gelegen aan de drukke Allenby-straat.

Officiële berichten zeiden, dat er onbevestigde geruchten circuleren, dat de aanval waarschijnlijk gedaan werd door of de Steungroep of de groep van Irgun Zvai Leumi. De berovers werden door getuigen beschreven als Joden. Zij omringden de gepantserde wagen, nadat de eerste zak geld er in was gebracht en een bankbediende vergezeld van een Britse politie-agent met de tweede zak naderde. De gangsters openden het vuur en troffen een politie-agent dodelijk.

Toen de bankbediende weigerde de zak met geld af te geven, sloegen de rovers hem in het gezicht. Hierop schoten zij de Britse politie-agent in de gepantserde wagen dood, grepen het geld en gingen er van door. Twee andere Britse politie-agenten openden het vuur. De mensen op straat zochten overhaast dekking en tijdens het korte gevecht werd nog een Britse politie-agent gedood en een Joodse politie-agent gewond. De aanval op de gepantserde wagen begon onmiddellijk, nadat een bom ontplofte in de straat. De rovers vluchtten in een witte jeep en gebruikten bommen en granaten om hun aftocht te dekken.

het nieuws van vandaag

Heden moet de minister-president van Italië, Alcide Gasperi zijn beleid verdedigen in de Constituerende Vergadering. Door de drie oppositiepartijen worden moties ingediend met het doel Gasperi ten val te brengen. Gasperi is echter optimistisch en zijn supporters hebben uitgerekend, dat hij met een meerderheid van 12 stemmen kan winnen. Of daarmede echter de rust in het land zal terugkeren is alleszins te bezien. De communisten dreigden de textielfabrieken door de arbeiders te laten bezetten, indien de eigenaars het werk stil leggen om onnodige verspilling van materialen tegen te gaan. Wij geloven niet, dat de communisten zich rustig zullen neerleggen bij een nederlaag in de Constituerende Vergadering. Zij zullen blijven wroeten en desnoods de economische ondergang van het land forceren om dan gebruik makend van de chaos aan het bewind te komen. Met bezorgdheid slaat de wereld de Italiaanse situatie gade. Het is van te groot belang voor het lot van de Balkan en van de Westerse Mogendheden.

In Washington is Truman druk bezig met hulp te verschaffen aan het geteisterd Europa. Het gaat allemaal niet zo erg vlot. Er zijn vele tegenstanders. De oogst in de Verenigde Staten is tegengevallen. Truman wil geen rantsoeneringen toepassen. Truman gaat voorzichtig te werk. Op slot van rekening zijn de presidentsverkiezingen niet zo heel ver meer. De campagnes voor de candidaatstelling zijn reeds begonnen. De president zal trachten bij de hulpverlening aan Europa ook steun te krijgen van de Zuidamerikaanse landen. Deze landen hebben echter tot nu toe niet vrijwillig aangeboden mede te helpen.

In het Australisch Huis van Afgevaardigden sprak Robert Menzies ten gunste van Nederland. Hij becritiseerde de Australische regering, die zich mengde in de interne aangelegenheden van een ander land. Het doet prettig aan, dat er in Australië ook een ander geluid gehoord wordt ten aanzien van de Indonesische quaestie. Wat er over het algemeen uit Australië bekend werd, was verre van gunstig voor Nederland.

Dit is voornamelijk te wijten aan de grote invloed, die de communistische vakbonden zich tijdens de oorlog wisten te verwerven. De regering had de communisten nodig om de oorlogsinspanning niet te verlammen met het gevolg, dat zij steeds machtiger werden.

Het merkwaardige doet zich voor, dat deze Australische arbeiders zich verzetten tegen de immigratie van Azjaten in hun land. Een der redenen is het rasverschil.

De Australische communisten volgen in hun gestook tegen Nederland de orders van Moskou. Zij meten met twee maten. Zij hebben niets met rechtvaardigheid van doen. De eigen Australische landsbelangen worden geofferd aan het communisme.

Frankrijk maakt zich, evenals Nederland, bezorgd over de situatie in het Roergebied, waar de Engelsen en Noordamerikanen de leiding der industriën willen leggen in handen van Duitsers. Zij vrezen, dat dit weer de mogelijkheid schept van een opbouwen der oorlogsindustrie.

Duitsland verloor met geweld de oorlog, maar op vreedzame wijze invadeert het Frankrijk, waar .85000 Duitsers in vrijheid worden gesteld onder voorwaarde, dat zij in Frankrijk blijven wonen en werken. Er zul'en nog meer Duitsers volgen. Het is meer gebeurd in de geschiedenis, dat een overwonnen volk uiteindelijk op vreedzame wijze de overwinnaars overwon.

DE POLITIEMACHT VAN DE UNO.

Het debat in de Uno betreffende Griekenland en Palestina geeft sterke aanwijzingen, dat de wereldorganisatie zich eventueel zal moeten verzekeren van een internationale politiemacht om deze quaestie op te lossen. Alhoewel de organisatie en de leiding van zulk een strijdmacht behoort tot de taak van de Veiligheidsraad, zijn verschillende delegaties toch de mogelijkheid aan het bestuderen, dat de Algemene Vergadering in noodgevallen in staat zal worden gesteld in een regeling te voorzien. Dit zou in de lijn zijn van de politiek der Westerse landen. Deze landen wensen, dat de Algemene Vergadering haar grote macht van aanbeveling en morele druk gebruikt in de gevallen, dat de Veiligheidsraad faalt een oplossing te vinden.

Een mogelijkheid, die in studie genomen werd door sommige Westerse delegaties alsook van de Verenigde Staten zou zijn, dat de Algemene Vergadering de landen, die daartoe bereid en in staat zijn, uitnodigt deel te nemen aan de vorming van een strijdmacht, die de politiek van de Uno uitvoert in het belang van de internationale vrede.

Zowel het Griekse als het Palestijnse probleem staan op de agenda van vandaag.

De plaatsvervangend minister van Buitenlandse Zaken Vishinsky zou vandaag eveneens een persconferentie houden.

TERUGTREKKING TROEPEN UIT KOREA.

De Russische generaal T. F. Shtikov stelde voor een gelijktijdige terugtrekking der bezettingstroepen van Rusland en de Verenigde Staten uit Korea te beginnen met 1948. Shtikov is de Russische vertegenwoordiger in de gezamenlijke commissie van Rusland en de Verenigde Staten, welke commissie zonder succes getracht heeft een voorlopige regering op te zetten voor het verenigde Korea.

Luitenant-generaal John Hodge, bevelhebber van de Noordamerikaanse bezettingstroepen in Zuid Korea en generaal-majoor Albert Brown, het hoofd van de delegatie der Verenigde Staten in de commissie, zeiden, dat zij geen commentaar hadden op het voorstel.

HERTOG VAN AOSTA IN BRAZILIË.

De welbekende commentator van de 'Izvestia' R. Moran critiseerde Brazilië voor de hartelijke ontvangst, die het gaf aan den hertog van Aosta. Gewezen werd op de uitgebreide verslagen in de Braziliaanse kranten. De menigte omringde hem gelijk bijen rond de honing. De hertog zou nog gezegd hebben, dat de geschiedenis zal uitmaken of het fascisme dood is of niet.

De Russische commentator voegde er aan toe, dat de hertog in Brazilië mensen zal vinden, die met hem zullen sympathiseren. Ook beschuldigde hij Brazilië er van de Duitse vijfde colonne niet te hebben opgeruimd.

BEGROTING NEDERLANDSE MARINE.

Op 24 September jl. werd de begroting van de Nederlandse Marine bekend gemaakt.

Het personeel van de vloot, dat momenteel 30.000 man telt, zou binnen één jaar gehalveerd worden, tenzij de voortzetting van de politionele actie in de Indische wateren het nodig blijkt.

Het aantal Mariniers op Java zou teruggebracht worden tot 3600 man.

In de begroting wordt verklaard, dat het Nederlands plicht is de Indonesische en Westindische wateren te beveiligen, zolang deze gebieden tot het Nederlandse Rijk behoren. Indien Nederland dit niet doet, dan zal anderen het onvermijdelijk doen en daar een vlootbasis eisen.

De technische opleiding zal in Amsterdam gebeuren.

De begroting van 1948 bedraagt in totaal 230.440.889 gulden, wat 114.566.331 gulden minder is dan de begroting van 1947.

ROBERT MENZIES' BESCHULDIGT ZIJN REGERING.

Reuter meldt dat de leider van de oppositie in het Australische Huis van Afgevaardigden, Robert Menzies, de Australische regering aanviel over het beleid in het opbrengen van het Indonesisch probleem in de Veiligheidsraad.

Hij wees de regering op de Australische behandeling van de bevolking Nieuw Guinea en hij negeerde dat dit feit een binnenlandse aangelegenheid is, net als de regering van Australië negeert dat het Indisch probleem een interne zaak van Nederland is.

EEN REUZEN SCHILDPAD.

De grootste zeeschildpad sedert tweehonderd jaren in Frankrijk werd gisteren voor de kust van Bretagne op de hoogte van La Turballe nabij La Baule gevangen. De reusachtige schildpad woog meer dan 1324 pond.

Dit is de grootste schildpad sedert September 1729. De autoriteiten maakten verder nog bekend, dat enige dagen geleden vissers voor het eiland Yeu, waar maarschalk Petain in ballingschap leeft, een andere schildpad vonden van meer dan 664 pond.

FRANKRIJK WIL ZICH BEVOLKEN.

Het ministerie van Arbeid te Parijs zeide, dat 85.000 Duitse krijgsgevangenen hun vrijheid zullen herkrijgen en in Frankrijk zullen blijven werken in de mijnen en op het land. Het ministerie deelde mede, dat bijna 100.000 van de 444.770 krijgsgevangenen, die nog in Frankrijk zijn, het aanbod van hun vrijheid aanvaardden. Dit kan alleen geschieden als zij in Frankrijk blijven als arbeiders zoals met de Verenigde Staten zes maanden geleden is overeengekomen. Ongeveer 15.000 Duitse krijgsgevangenen zullen niet worden aangenomen omdat zij bekend stonden als nazies. Frankrijk verwacht ook 1000 Joodse arbeiders uit de rijen der Joden van de 'Exodus 1947', die een veilige woonplaats in Frankrijk kregen aangeboden.

Frankrijk hoopt in het geheel 300.000 buitenlandse arbeiders dit jaar in het land te brengen.

DE FRANSEN EN HET ROERGEBIED.

Frankrijk heeft Engeland en de Verenigde Staten zijn bezorgdheid doen weten over de nieuwe schikkingen dezer landen ten aanzien van het Roergebied. De Fransen schijnen in het biezoder zich te verontrusten om het plan om Duitsers met het bestuur der steenkoolmijnen te belasten en zij vrezen voor de toekomst van deze mijnen, waarin de Fransen grote belangen hebben. De Fransen zijn van mening, dat het toezicht op de activiteit van de gehele Roerindustrie moet geschieden door een internationaal lichaam. De Fransen vrezen in het bijzonder voor de herleving van de Duitse oorlogsindustrie ten koste van hun eigen zware industrie.

De Britse zegsman van het ministerie van Buitenlandse Zaken te Londen bevestigde, dat Rene Massigli, de Franse ambassadeur te Londen gisteren een nota aan Bevin heeft overhandigd, waarin commentaar wordt geleverd op de Britse en Noordamerikaanse politiek in het Roergebied. Na de besprekingen tussen Engeland en de Verenigde Staten te Washington over de exploitatie van het Roergebied werd aan de regeringen van Frankrijk, België, Nederland en Luxemburg gevraagd hun zienswijzen omtrent de voorgestelde plannen bekend te maken. Engeland en de Verenigde Staten zullen waarschijnlijk gezamenlijk de hun uiteengezette standpunten in overweging nemen.

STAKING SCHOTSE STEENKOLENMIJNEN VERLOOPT.

Pogingen om de arbeiders het werk te doen hervatten, zijn op een mislukking uitgelopen. Integendeel, gisterenmorgen breidde de staking in de Schotse steenkolenmijnen zich verder uit en sloeg over naar drie andere mijnen. In totaal hebben nu 13.000 man het werk neergelegd. De Nationale Mijnen Raad deelde in een communiqué mede dat er in 43 mijnschachten het werk stilgelegd was, vergeleken bij de dag tevoren, toen er slechts in 40 geen arbeid verricht werd. De meeste arbeiders in ander bedrijven van de mijnbouw werkzaam, staken grotendeels uit sympathie overwegingen. Hoewel de toestand in de afgelopen nacht verslechterd is, deelde een zegsman van de vakorganisatie mede, dat het werk morgen weer opgenomen zal worden, daar men een bevredigende oplossing gevonden meende te hebben voor de arbeiders, die hogere lonen eiste.

HET AUSTRALISCHE LID.

Australië heeft rechter Richard Kirly aangesteld als vertegenwoordiger in de driemogendhedencommissie. Kirly was lid van het Australische Hof van Arbitrage en Verzoening. Onlangs onderzocht hij oorlogsmisdaden in het gebied van de Stille Zuidzee. Hij verbleef toen ook enige weken in Indonesië.

Een doorluchtig bewoner van „Duinzicht"

Mons. Van Wijckerslooth had er een seminarie willen bouwen

Toen bijna honderd jaar geleden Mons. Cornelius Ludovicus baron van Wijckerslooth, heer van Schalkwijk, bisschop van Curium i.p.i., de oogen voor het aardse licht sloot, liet hij een testament na, waarin onder vele andere beschikkingen ook een bestemming werd gegeven aan de buitenplaats „Duinzigt".

Deze buitenplaats lag de prelaat na aan het hart. Hij had reeds enige pogingen gedaan zich in dit gewest te vestigen en o.a. gedongen naar het huis. „Ter Wegen" te Sassenheim, „Oud Poelgeest" en „Backershagen" te Wassenaar, tot hij in 1834 in de gelegenheid was „Duinzigt" te kopen, met het eenvoudige 18e eeuwse landhuis er op — dat nog bestaat — en er een „paleis" liet bouwen — dat niet meer bestaat — een deftig wit buitenverblijf met een kolonnade in de voorgevel. In dat huis heeft hij gewoond en gewerkt tot aan zijn vrij onverwachte dood op 10 November 1851, na een leeftijd van 65 jaar.

Mons. Van Wijckerslooth was een even bemiddeld als milddadig en door zijn adellijke afstamming — zijn moeder was een baronesse Ram van Schalkwijk — ook zeer invloedrijk man. Door zijn bemiddeling bv. schonk koning Willem I de kostbaarheden van de hofkapel, die koning Lodewijk Napoleon in het Paleis op de Dam had ingericht, in 1814 aan de kapel van het Groot-Seminarie te Warmond, waar Mons. Van Wijckerslooth van 1816 — 1833 theologie-professor was. Hij is door zijn belangrijke financiële steun één der medestichters van het Groot- en Klein-Seminarie geweest, de oprichter en instaudhouder van het gymnasium te Katwijk (dat aanvankelijk aan wereldheren was toevertrouwd) en van het gesticht „Duinzigt", dat hij op het terrein van zijn landgoed huisvestte.

Daarbij had de prelaat een warme belangstelling voor de missie, in het bijzonder voor de missie in onze toenmaals „koloniale" gebieden, zowel in de Oost als in de West, waarvan hij, in opdracht van de internuntius (want er was destijds wel een pauselijke gezant in ons land, maar er waren nog geen „gevestigde" bisschoppen) de procurator was.

Reeds lang liep Mons. Van Wijckerslooth met het plan rond voor de eigen overzeese missiën een huis te stichten, een seminarie voor de opleiding van Nederlandse missionarissen, en kort voor zijn dood voegde hij een beschikking daaromtrent aan zijn testament toe. Dat geschiedde op 30 Augustus 1851, later gewijzigd op 17 October en nog weer gewijzigd, tien dagen voor zijn dood, op 31 October.

Het testament van Monseigneur.

De inhoud van deze beschikking is deze:

„Ik fundeer op de door mij thans bewoonde buitenplaats Duinzigt te Oegstgeest een gesticht ter opleiding van het benoodigde getal jongelieden, uit verschillende Diocesen van ons rijk, die hunne humaniora geëindigd hebben, tot R.C. Geestelijken voor de dienst onzer Oost-West-Indische bezittingen.

Ik benoem tot Curator over evengemeld Gesticht den Kerkvoogd der plaats, den tijdelijken bezorger onzer R.C. Zendingen, of die hem mogt vervangen, den tijdelijken President van het Seminarie van Warmond, en gedurende zijn leven, mijnen Secretaris, den Eerw. Heer Henricus van Essen.

Ik legateer aan onze R.C. Zendingen ten behoeve van gemeld Gesticht, onder het beheer van voornoemde Curatoren en onder de hierna te melden lasten:

1e. De buitenplaats Duinzigt met al de daarbij gelegen gebouwen, tuinen, bosschen en vijvers, en het daar over gelegen weiland door mij zelf gebruikt, alles bij het kadaster bekend (enz.).

2e. Mijne boekerij en al mijn meubelen, met uitzondering van mijn zilverwerk, en het porceleinen tafelservies.

3e. Van mijn zilverwerk zoodanige stukken als kunnen dienen voor de Kapel van het gesticht, ter beoordeling van mijnen Secretaris, den Eerw. Heer H. van Essen.

4e. Zoodanig gedeelte der ornamenten en kostbaarheden van mijne Kapel, als voor de dienst van de kapel van het Gesticht zal worden noodig geacht, staande zulks ter beoordeling van den Eerw. Heer van Essen, mijnen Secretaris.

5e. Eene kapitale som van vijftig duizend gulden, in kontanten, al.es vrij van 't regt van successie. Wanneer, door welke omstandigheden ook, het evengemeld gesticht niet tot stand kon komen of mogt worden opgeheven, dan wil ik, dat de goederen daaraan geaffecteerd tot zoodanige pieuse einden zullen worden aangewend, als het meest aan een gelijksoortig doel beantwoorden."

Bij de latere testaments-wijziging werd de opdracht van het legaat „aan onze R.C. Zendingen" veranderd in „R.C. Seminarie voor de Nederlandsche Koloniën", terwijl de volgende bepaling eraan werd toegevoegd:

„Ik wil, dat voor het onverhoopte geval, dat het bovengemeld Seminarie op de Buitenplaats Duinzigt niet tot stand kwam of later mogt worden opgeheven, die Buitenplaats nimmer zal worden gealiëneerd of verhuurd, maar op de een of andere wijze zal worden bestemd, tot huisvesting van R.C. Geestelijken, ten einde hetzelve ten allen tijde het karakter van Geestelijk Gesticht behoudt."

De uitvoering leverde onoverkomelijke moeilijkheden op.

Mons. Van Wijckerslooth was voornemens „reeds nu" — gelijk hij schrijft in een request aan de Koning, gedateerd 10 October 1851, waarin hij toestemming verzocht een dergelijk seminarie te mogen vestigen, — „reeds nu een nevengebouw aan zijne woning beschikbaar te stellen, tot opneming van eenige jongelieden, die voor de Geestelijke dienst der Koloniën wenschen te worden opgeleid, en hun daar een doelmatig theologisch onderwijs te doen geven."

Ook was Monseigneur al doende geweest de leiding van zijn seminarie toe te vertrouwen aan de paters Lazaristen te Parijs, toen hij, ofschoon ziekelijk, onverwacht stierf.

Het „reeds nu" werd door zijn dood op de lange duur veranderd in het „onverhoopte geval".

Het zou te veel plaats vergen in den brede uiteen te zetten, waarom van de stichting van het Missie-huis niets is terecht gekomen. Wie daar het fijne van wil weten, verwijzen we naar de Bijdragen van het Bisdom Haarlem, dl. 50, waarin pater J. Kleyntjens S.J., vele jaren secretaris van de Internuntius, met overlegging van de stukken, een exposé heeft gegeven van de gerezen moeilijkheden.

Het seminarie toevertrouwen aan paters van Fransen huize bleek een genade te kunnen vinden in het oog der regering, die op buitenlandse invloed in de koloniën niet gesteld was. Bovendien bleken de legaten, hoe goed ook bedoeld, in de eerste jaren ontoereikend om tot de vestiging van een seminarie over te gaan. De regering maakte bezwaren, dat „dit seminarie op zich zelf (schijnt) te staan, zonder verbonden te zijn aan een of ander kerkelijk district", waarop de curatoren antwoordden dat zij „vooralsnog" zich wilden onthouden van een oplossing en beantwoording dezer en anderer bedenkingen.

Zowel de (na de Hervorming) eerste bisschop van Haarlem, Mons. Van Vree als de pauselijke internuntius, Mons. Belgrado, lichtten de „Propaganda" te Rome, welke op spoedige tot-standkoming van het seminarie aandrong, uitvoerig in dat die stichting op dat ogenblik onmogelijk was, al bleef het streven daarop gericht. Om althans iets te doen volgens de wil van de erflater stelden zij aan de Nederlandse regering voor (welke intussen toestemming voor een seminarie had gegeven), dat een professor in Warmond zou worden aangesteld, die met de speciale opleiding van eventuele daar verblijvende aspirant-missionarissen zou zijn belast.

Op dit voorstel der curtoren kwam nooit enig antwoord, — zodat de quaestie van het seminarie hangende bleef tot Maart 1870, toen rector Van Essen, die het legaat tot dan toe zeer nauwgezet had beheerd, overleden was.

Intussen waren de missie-gebieden, waarvoor Mons. Van Wijckerslooth een clerus van wereldheren had willen opleiden toevertrouwd aan kloosterorden; zodat een seminarie, als Monseigneur had gewenst, overbodig was geworden.

De curatoren deden nu een voorstel, dat door de Propaganda te Rome werd goedgekeurd, waarin werd bepaald, dat ¼ der inkomsten zou worden gebruikt om het kapitaal te vermeerderen en ¾ verdeeld zou worden onder de in de „koloniën" missionerende religieuse orden. Een of meer geestelijken konden het huis bewonen als gasten, zodat het te allen tijde als seminarie zou kunnen geopend worden. De verkoop der kostbaarheden zou aan curatoren worden overgelaten.

Zo is ten slotte toch nog enigszins het doel bereikt, dat Mons. Van Wijckerslooth voor ogen stond: missionarissen op te leiden voor de zending in de overzeese gebieden van het Koninkrijk.

„Het „paleis" is van al deze moeilijkheden helaas het slachtoffer geworden. Het verviel, had in de mobilisatie 1914—'18 tijdelijk 'n militaire bezetting, waar het natuurlijk ook niet beter van werd, en is daarna afgebroken.

Wereldnieuws

CHURCHILL ZAL GEROEPEN WORDEN.

Peter Thorney Croft, het conservatieve lid van het Parlement, voorspelde in een toespraak in de Londense voorstad Wanstead, dat voordat vele maanden verstreken zijn Engeland een beroep zal doen op de dienst van Winston Churchill. Thorney Croft zeide, dat dit niet gedaan zal worden om de grote achting, die men hem toedraagt, maar ten gevolge van de gebeurtenissen, die in het land zullen plaats vinden. Wij hebben nog niet gezien hoe het is te leven op onze eigen hulpbronnen onder een socialistische regering. Engeland zal getroffen worden door de grootste crisis, die ooit in oorlogs- of in vredestijd heeft geheerst. De bijeenkomst werd bijgewoond door Mevrouw Churchill.

GASPERI ZAL ZICH HEDEN VERDEDIGEN.

De maandlange agitatie van de communisten en de socialisten tegen de Christelijk-Democratische regering van minister-president Gasperi bereikt heden zijn hoogtepunt in de Constituerende Vergadering, waar drie niet-vertrouwensstemmingen gehouden zullen worden.

De communistische motie valt de regering aan als een politiestaat, die de vrijheid van propaganda beperkt en in het algemeen de democratische vrijheden belet. De motie van de pro-communistische vleugel der socialisten is in een milder toon gesteld valt de economische politiek van Gasperi aan, die krachtige pogingen tot herstel van het land zou tegengaan.

De derde motie vraagt voor een nieuwe samenstelling van de regering, die dan in staat zou zijn beter de economische crisis te bestrijden en de ontwikkelingen van de internationale toestand te volgen.

Pietro Nenni, de leider van de uiterst linkse socialisten zal de aanval openen. Gevolgd door de leider der communisten Palmiro Togliatti en Giuseppe Sarragat, leider van de gematigde socialisten.

Gasperi, die zich mogelijk sterker gevoelt door de betrekkelijk zwakke opkomst van het publiek, toen de communisten Zaterdag protestbijeenkomsten hielden over het gehele land, verklaarde, dat hij zich van alle beschuldigingen zou vrijpleiten. Hij zeide de pers: „Ik zal alles openbaar maken. Alles dat ik gedaan heb, dat ik bezig ben te doen, dat ik zal doen en alles dat wij niet konden doen, zal ik de vergadering vertellen."

Men verwacht, dat Gasperi gesteund zal worden door de rechtse partijen en aldus in het einde zal winnen met een kleine minderheid. Men heeft reeds uitgerekend, dat de meerderheid twaalf stemmen zou bedragen.

De constituerende vergadering bestaat uit 456 leden, waarvan 207 Christelijk Democraten, 104 communisten, 64 socialisten van de partij van Nenni en 52 socialisten van de partij van Sarragat.

HUIDIGE VOEDSELSCHAARSTE WERKT COMMUNISME IN DE HAND.

De voedselcrisis in Europa dreigt catastrophale afmetingen aan te nemen, indien Amerika niet op snelle en afdoende wijze hulp biedt. President Truman heeft voor de radio een beroep gedaan op alle Amerikanen zo weinig mogelijk voedsel te gebruiken om aldus een surplus te kweken en Europa meer voedsel te kunnen zenden en de crisis het hoofd te kunnen bieden. Tijdens een persconferentie deelde Truman mede dat uit de vergadering, die zoals reeds eerder gemeld a.s. Maandag gehouden zal worden en die bijgewoond zal worden door de congresleiders van beide partijen, een beslissing zou kunnen ontstaan.

Truman verklaarde nog dat hij zich door landbouwkringen had laten voorlichten.

Dit rapport luidde zeer ongunstig, want hierin is sprake dat de Amerikaanse oogst tegengevallen is en ruim 560.000 ton tarwe minder heeft opgebracht.

Het voorstel om in deze omstandigheden Europa nog van voedsel te voorzien, stuitte op tegenstand van een commissie, die de problemen van het voedselvraagstuk bestudeerd hebben. Deze commissie werd gepresideerd door de secretaris van het ministerie van Landbouw, Anderson, bijgestaan door Marshalls secretaris Harriman.

Truman wenste echter niet zo ver te gaan door de goederen te distribueren, prijzen te controleren of enige ander oorlogsmaatregel toe te passen.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Dairy of a chambermaid", 7 en 9 uur.

ROXY: „The egg and I", 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Stallion Road" 8 uur.

APOTHEKEN: Avonddiensten tot en met 26 September as. worden waargenomen door: Excelsior, Herenstraat 4, tel: 2004; en Emma, Bredestraat 159 (Otrab.), tel: 1636.

STATEN: Vergadering 8 uur.

CUROM:

Vrijdag: 18.30: Kinderuitzending; 18.50 Dinermuziek; 19.20: Uitzending in het Papiament; 19.35: Benjie Benjamin; 20.—: Nieuws; 20.15: Symph. Jazz; 20.30: Zuigelingenzorg; 20.45: Piano-recital; 21.30: De wereld schrijft; 21.35: Nocture; 21.55: Nieuws.

Zaterdag: 13.05: Lunchmuziek; 13.30: Nieuws; 13.45: Tex Beneke.

SCHEEPSBERICHTEN.

25 September 1947:

Sandwich van Maracaibo; Plato van La Guayra; Kralendijk naar Bonaire; Santa Ines van Pto. Cabello; Ino naar Coro.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Vrijdag 26 September te 18 uur: Avondgebed en Sabbatwijding.

Zaterdag 27 September te 8.30 uur: Ochtenddienst. Schriftlezing: Deuteronomium 32; geen middagbijeenkomst; te 18 uur: Avonddienst.

Zondag 28 September te 18.30 uur: Avonddienst van Soekot (Loofhuttenfeest) na afloop van de dienst bijeenkomst in de Loofhut op de binnenplaats der Synagoge.

Maandag 29 September te 8.30 uur: Ochtenddienst. Na afloop bijeenkomst in de Loofhut.

Henny Eman seinde ons weer het volgende:

„Amigoe Curaçao —

Bij rondschrijven heeft Kwartsz heden ontslag genomen voorzitter scheidingscommissie verklarende nimmer met de afscheidingsbeweging te hebben gesympathiseerd stop. Als raadvoorzitter heeft hij de commissie gevormd en als dier voorzitter instutief zoverre geleid.

Henny Eman. "

JOURNALISTENKRING LEEFT WEER OP.

Gisterenmiddag is na een kwijnend bestaan, veroorzaakt door dat verschillende leden of niet meer in de journalistiek werkzaam waren, dan wel naar elders zijn verhuisd, de Curaçaose journalistenkring weer nieuw leven ingeblazen.

De plechtigheid verliep zonder enige plechtigheid van betekenis, slechts enkele flesjes „Orange" en „Coca-Cola" vormde het decorum van deze gebeurtenis.

En toch willen wij er even bij stilstaan. Niet omdat een bijeenkomst van de Journalistenkring een afwisseling vormt in het doorgaans officieel bestaan, dat de journalist meestal leidt, maar meer nog omdat het weer instellen van een dergelijk lichaam meer dan een symbool betekent

De pers — dikwijls verguisd en door de meesten gezien als een instrument, dat door lieden gehanteerd wordt om critiek te kunnen uitoefenen — heeft een opbouwende taak, een voorlichtende taak.

Het doel is dan ook om in nauwe samenwerking met de kerkelijke-, overheids- en handelsautoriteiten al datgene te doen, wat voor Curaçao, Aruba en de andere eilanden van belang is.

Een officieel erkende Journalistenkring als lichaam met rechtszekerheid is daarbij onmisbaar. Daarom zijn wij tevreden.

GENERAAL BROOKS OP CURAÇAO.

Zijne Excellentie de Gouverneur ontving de Noordamerikaanse generaal-majoor Edward Brooks en kolonel Lesley Carter. Generaal Brooks werd op het vliegveld namens de Gouverneur ontvangen door de luitenant-kolonel van de Generale Staf Overste Dun.

De generaal, die gisteren weder naar Puerto Rico is vertrokken, nam deel aan de invasie van Europa. Hij stak de Seine over werkte zich door België en bevrijdde de eerste Nederlandse stad Maastricht, waar de mensen dol van vreugde waren. Hij sloeg daarna met de onder zijn bevel staande troepen naar de Elzas, stak de Rijn over en nam — die eerste na Napoleon — de Oostenrijkse vesting Uln in. Hij forceerde de Brennerpas en verenigde de zijn legercorps met de Noordamerikaanse strijdkrachten in Italië.

Gedurende de veldtocht viel zijn zoon, majoor Brooks.

COMMUNISTISCHE DREIGING.

Het communistische blad te Milaan „Unita" waarschuwde dat de textielarbeiders zich geweld meester zullen maken van de fabrieken, wanneer de eigenaars besluiten het werk volledig stil te leggen, omdat de technici van de fabrieken gisteren begonnen te staken. Dit dreigement werd geuit, nadat enige eigenaars bekend maakten, dat zij gedwongen werden te sluiten om te voorkomen, dat de arbeiders die niet meer geleid werden door de technici, materialen verspillen. Zoals men weet, staken de technici, omdat zij in een hogere arbeidsstandaard geplaatst willen worden. De staking omvat 40.000 technici en administratief personeel. In sommige steden heeft de staking slechts gedeeltelijk succes.

Kansen voor de Kleurling

Britse koloniale Politiek

Hervormingen op komst

In het Britse Ministerie van Koloniën hangt, in het kamer van de staatssecretaris een portret van George Washington, daar wellicht opgehangen door een satirisch ambtenaar. Jarenlang heeft het tegenover de elkaar opvolgende ministers gehangen om hen te herinneren aan de verantwoordelijkheden en gevaren van hun positie.

Of het verlies van de Amerikaanse koloniën al dan niet als een schrikwekkende waarschuwing werd beschouwd, de gedachte van zelf-regering is nooit geheel vreemd geweest aan de koloniale politiek, en zelfs in de bloeitijd van het Britse imperialisme neigde men tot de opvatting, dat koloniale bezittingen voor het welzijn van haar inwoners behoorden te worden bestuurd.

Er moet aan worden toegevoegd, dat zelfs nu de gemiddelde Brit weinig weet en zich weinig bekommert over de twee miljoen vierkante mijl, de 63 miljoen mensen, blank, zwart, bruin en geel, die het koloniale rijk vormen. Van leden van het Gemenebest, Australië, Nieuw-Zeeland, Canada, Zuid-Afrika heeft het publiek zich een bepaalde, eigen voorstelling gemaakt.

Ook Brits-Indië had zijn Kiplingeske mythe en zijn mysterie. Malta is het George Crosseiland, en Cyprus, ongelukkigerwijs, de plaats waarheen we Joden sturen, die we in Palestina niet kunnen gebruiken. En de Pacific-eilanden waren in preatomische dagen het doel van lieden, die ervan droomden de bewoonde wereld te ontvluchten. Maar Bermuda, of Trinidad, of Brits-Honduras, of Sierra Leone, of Oeganda?

Ook de socialisten hebben de helpende hand niet geboden. Zij die de stellingen van Marx en Lenin niet aanvaarden en die geen totale verwerping eisten van de imperialistische „White man's burden", gaven er tot kort geleden nog de voorkeur aan het probleem uit de weg te gaan. Hoewel het Koloniale Bureau van de Fabian Society, waarvan de huidige minister van koloniën lid was, nuttig werk deed.

De Labourregering heeft verklaard een politiek van trusteeship te beogen voor de koloniën, een politiek, die de minister van koloniën zelf „Opbouwen van het vaderland" noemde. Deze gedachte is natuurlijk niet enkel eigen aan de Labour Partij of aan de Britten. Staatslieden, bestuursders en economen zijn zich er reeds lang van bewust, dat het overlaten van de koloniën aan het particuliere initiatief, ze te beschouwen als investeringsgebied, een in elk opzicht overleefde opvatting is.

De koloniën alleen tot ontwikkeling brengen voor de export van een of twee producten, zoals cacao of suiker, betekende, zo heeft men beseft, het in de waagschaal stellen van de economische positie van het producerende land tijdens een periode van prijzenschommelingen op de wereldmarkt. En de vreemde waarheid is seeds duidelijker aan de dag getreden, dat de gevaarlijke gevolgen van goedkope arbeid en lage levensstandaard niet beperkt kunnen worden tot de betrokken landen zelf. Aan deze overwegingen moeten andere aangaande mensenwaarden worden toegevoegd. We kunnen thans niet in eigen land van democratische rechten spreken, en ze elders tegelijkertijd verloochenen.

We moeten denken in begrippen van een representatief bestuur zelfs indien dit inhoudt, dat de „blanke minderheid, politiek ontwikkeld en goed geschoold, zou worden verdrongen door een massale inlandse stemmenmeerderheid van een volk, dat zijn politieke vaardigheid nog niet getoond had", zoals de (Europese) eerste minister van Zuid-Rhodesia het onlangs uitdrukte.

Afrikaanse arbeiders, Westindische arbeiders, hebben getoond dat zij vakverenigingen kunnen oprichten en in sommige koloniën zijn trouwens vakverenigingsleiders uit Engeland aanwezig om hun van advies te dienen. Deze idee stuit natuurlijk vele blanke kolonisten en zakenlieden tegen de borst, voor wie de niet Europese vakverenigingsman een „agitator" is en in conflict raken met de kapitalistische belangen als „politiek onverantwoordelijk" wordt uitgelegd.

Op het politieke terrein is de Labour-regering bezig met het opstellen of verbeteren van constituties, voor Malaya, voor Cyprus, Malta en Ceylon, alle landen wier bevolkingen die graad van politieke rijpheid hebben bereikt, waarop hun verlangens niet goed meer kunnen worden voorbij gezien. Economisch en sociaal gaan de plannen veel verder en kunnen deze, als alles goed gaat, belangrijke consequenties hebben voor de wereldeconomie. De grondslag hiervoor werd gelegd door de subsidie, in November 1945 aangekondigd, van 120 millioen pond sterling die in de volgende tien jaar besteed zal worden aan regionale ontwikkeling, researchwerk, economische ontwikkeling, beter onderwijs en opleiding voor het koloniale bestuursapparaat.

Er zal een Genootschap voor Koloniale Ontwikkeling in het leven worden geroepen, dat grote leningen zal kunnen verstrekken ter oprichting of ondersteuning van ondernemingen in de koloniën, die de algemene productie-capaciteit daarvan beogen te vergroten. Het is de bedoeling het particulier initiatief niet te verdringen, maar aan te vullen. De eerste taak van het genootschap zal bestaan uit het steunen van het plan om in Oost-Afrika grote aardnoten-plantages aan te leggen. Dit plan, waardoor voor de eerste keer gemechaniseerde landbouw in grote gebieden van Afrika zal worden ingevoerd, zal niet slechts bijdragen tot het overwinnen van het wereldtekort aan vetten, maar zal uitgestrekte terreinen geschikt maken voor Afrikanen die in overbevolkte streken wonen, zal de tse-tse-vlieg bestrijden, de erosie tegengaan evenals andere kwalen, en zal meer mogelijkheden scheppen voor uitbreiding van de veeteelt door een systeem van wisselbouw, twee jaar aardnoten en twee jaar gras. Er zijn cooperatieve methoden voor het boerenbedrijf voorgesteld, en men hoopt met dit plan de Afrikaners, die niets afweten van meststoffen of van elk gecompliceerder werktuig dan de handschoffel, van hun eeuwenoude landbouwmethoden af te brengen.

Er is aangetoond, dat verhoging van de productie-capaciteit niet noodzakelijk industrialisatie vergt en dat een goed uitgebalanceerde agrarische economie meer kans van slagen heeft dan productie van industriële artikelen, die elders goedkoper gemaakt kunnen worden. Maar de natuurlijke hulpbronnen moeten geëxploiteerd worden: mijnen kunnen niet gesloten worden, evenmin als mogelijkheden tot mijnbouw mogen veronachtzaamd. Er is evenwel aanbevolen, dat de rechten voor mijnexploitatie, waar mogelijk, in handen moeten liggen van een openbaar lichaam, of ten minste moeten worden gecontroleerd door de kolonie, dat in het sociaal welzijn van de arbeiders moet word voorzien in overeenstemming met bepaalde normen en dat secundaire industrieën in het leven moeten worden geroepen ter bescherming tegen fluctuaties op de arbeidsmarkt. Waar deze rechten in handen zijn van particuliere ondernemers, moet dezen niet worden toegestaan het economische leven van de kolonie te controleren.

Al deze veranderingen vooronderstellen wijzigingen in de zienswijze en opleiding van koloniale ambtenaren, zowel in het moederland als in de koloniën zelf. Eén millioen pond sterling is nu beschikbaar gesteld voor de opleiding van bestuursambtenaren voor posten in de dienst, en er zal een basis-salaris komen voor elke overheidsbetrekking, onafhankelijk van het ras, een van de meer voor de hand liggende methoden, waardoor onjuiste discriminatie kan worden uit de weg geruimd.

De politiek van economische verbetering op grote schaal zal het uitstekende corps van districts-officieren, wel bedoeld stemmen, die als de officiële vertegenwoordigers van kolonie en Kroon jarenlang in Afrika en elders onder de inlandse bevolking hebben gewerkt als wetgevers, rechters, artsen, constitutionele adviseurs en inderdaad als vrienden. Deze mensen, vaak beïnvloed door Malinowski en verwante schrijvers over anthropologie, geloofden in een zo groot mogelijke verzachting van de gevolgen der beschaving en in handhaving van de stamstructuur. Dit is natuurlijk onwerkelijk: er bestaat reeds een ingrijpen in de sociale gewoonten, zoals koppensnellen, in de religie door de onderdrukking van tovenarij in het economisch leven door het invoeren van Europese goederen, geld en het aansporen tot arbeid. We kunnen ons niet terugtrekken en we kunnen niet ongedaan maken wat we hebben gedaan. De taak blijft om inmenging te controleren zodat deze de armoede, ziekten en de smart doet afnemen in plaats van toenemen, drie problemen die de primitieve wereld gemeen heeft met de geciviliseerde, maar waarvoor wij de middelen voor een gedeeltelijke oplossing bezitten. Maar, ongenode gasten als we zijn, dienen we te vertrekken voordat we weggejaagd worden.

DOMINICAANS DEVOTIELEVEN.

Enkele jaren terug, ter gelegenheid van het vijf en zeventig jarig jubileum van de missie der Paters Dominicanen op Curaçao, wees iemand er op, dat het devotieleven op Curaçao maar zwak de Dominicaanse devoties weerspiegelt.

Indien het waar is wat toen gezegd werd, dan is het misschien goed, dat we wijzen op een recente uitgave van Dominicaans devotieleven, welke in Nederland sterk de aandacht trok. Het was de bekende Dr. Brinkhof een schrijver tertiaris, die ons nu verraste met de uitgave van een serie levens der heiligen en zaligen van de Dominicanenorde, zich baserend op het brevier. Critisch te werk gaande, vertaalde hij deze texten in modern Nederlands.

Dit werk geeft zo ineens een overzicht van alle heiligen en zaligen uit de orde van St. Dominicus. Het is verheugend, dat een dergelijk werk verscheen en we hopen dat het ook op Curaçao bekend wordt. Reeds eerder werden er pogingen in die richting gedaan en gaf een der Belgische Dominicanen een serie heiligenlevens uit van de Dominicanenorde, terwijl natuurlijk ook de „Bloemen van Sint Dominicus", een serie uitgaven van de Dominicaanse historicus, Pater G. A. Meyer bekend zijn.

Misschien is het goed, om nog verder terug te gaan en er op te wijzen, dat reeds in het jaar 1675 een werk in het Nederlands verscheen over de Dominicaanse heiligen en zaligen. Dit werk, een vertaling van een Frans Dominicaan, werd in Antwerpen door Pater Dominicus de Herre uitgegeven en maakte zoveel opgang, dat het in het jaar 1697 een tweede druk kreeg.

In de geweldige kerkgeschiedenis, waarmee Nederland verrijkt werd, het grote werk van L. J. Rogier „Geschiedenis van het Katholicisme in Noord-Nederland", werd er op gewezen, dat het devotieleven uit die donkere dagen ons ontgaat, doch nauwkeurige studie zal wel aantonen, dat een boek als dit van Pater Van de Herre ook in Noord-Nederland verspreid werd door de rondreizende Paters Dominicanen en menig klopje heeft er wellicht dagelijks uit gemediteerd.

We wensen het nieuwe werk van Dr. Brinkhof veel succes toe en hopen, dat het ook mag meehelpen om het Dominicaanse rijke leven op Curaçao meer bekend te doen zijn.

NIEUW BEELD H. FILOMENA.

Zondagavond om 7 uur is er in de kerk van de H. Familie te San Mateo een plechtig Lof, waarbij het nieuwe beeld van de H. Philomena plechtig zal worden geïnstalleerd. Het beeld is een geschenk van een der parochianen.

UITREIKING MILITAIRE WILLEMSORDE.

Wegens betoonde dapperheid aan het vaderland in oorlogstijd bewezen, zal aan de gepensioneerde luitenant ter zee, de heer E. H. Larive de Militaire Willemsorde worden uitgereikt.

De heer E. H. Larive was bevelvoerend officier van een motor torpedoboot, die in het Kanaal opereerde. De plechtigheid zal Zaterdag 9 uur aanvangen.

H.MS. VAN KINSBERGEN WEER THUIS.

In de loop van Zaterdagmiddag wordt uit Paramaribo op de Marinebasis de kanonneerboot H.Ms. „Van Kinsbergen" verwacht. De „Van Kinsbergen" is momenteel op oefenreis met adelborsten en doet dienst als vormingsschip.

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen"
VAN
De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Zaterdag, 21 en Zondag, 22 September 1947:

Competitie B-klasse:

R.C.C. 1 — De West 1	niet doorgegaan
Asiento 1 — P.S.V. 1	7—1.

Competitie Res. A-klasse:

S.U.B.T. 2 — Veendam 2	7—3.

Competitie Junioren:

Vitesse Jr. — Jong Holland Jr.	0—2.

WEDSTRIJD PROGRAMMA
PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE.
RIF STADION.

„A"-Klasse:
om 4.— uur n.m.

Zaterdag, 27 September 1947:	Veendam 1 — Jong Curaçao 1 (Van Rosberg)
Zondag, 28 September 1947:	Sithoc 1 — C.S.C. 1 (v.d. Ham)
Zaterdag, 4 October 1947:	Transvaal 1 — Veendam 1 (Viejou)
Zondag, 5 October 1947:	S.U.B.T. 1 — Vitesse 1 (Van Rosberg)
Zaterdag, 11 October 1947:	Transvaal 1 — C.S.C. 1
Zondag, 12 October 1947:	Jong Holland 1 — J. Curaçao 1
Zaterdag, 18 October 1947:	Veendam 1 — Vitesse 1
Zondag, 19 October 1947:	Transvaal 1 — S.U.B.T. 1
Zaterdag, 25 October 1947:	Jong Curaçao 1 — Sithoc 1
Zondag, 26 October 1947:	Jong Holland 1 — C.S.C. 1
Zaterdag, 1 November 1947:	Veendam 1 — Sithoc 1
Zondag, 2 November 1947:	Vitesse 1 — Jong Curaçao 1
Zaterdag, 8 November 1947:	C.S.C. 1 — Veendam 1
Zondag, 9 November 1947:	Vitesse 1 — Jong Holland 1
Zaterdag, 15 November 1947:	Transvaal 1 — Sithoc 1
Zondag, 16 November 1947:	S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1
Zondag, 23 November 1947:	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1

Competitie B-klasse:
om 2.15 uur n.m.

Zondag, 28 September 1947:	M.Y.O.B. 1 — Arsenal 1 (Visser)
Zondag, 5 October 1947:	Volharding 1 — P.S.V. 1 (Gonzahus)
Zondag, 12 October 1947:	Volharding 1 — M.Y.O.B. 1
Zondag, 19 October 1947:	Arsenal 1 — R.C.C. 1
Zondag, 26 October 1947:	R.C.C. 1 — Volharding 1

MUNDO NOBO.

Competitie B-klasse:
om 4.— uur n.m.:

Zondag, 28 September 1947:	Volharding 1 — S.V.A. 1 (Casper)
Zondag, 5 October 1947:	R.C.C. 1 — S.V.A. 1 (Ercol)
Zondag, 12 October 1947:	De West 1 — PS.V. 1
Zondag, 19 October 1947:	De West 1 — S.V.A. 1
Zondag, 26 October 1947:	Arsenal 1 — P.S.V. 1

Competitie Res. A-klasse:
om 4.— uur n.m.

Zaterdag, 27 September 1947:	Transvaal 2 — Vitesse 2 (Roziers)
Zaterdag, 4 October 1947:	C.S.C. 2 — Sithoc 2 (Tentuynte)
Zaterdag, 11 October 1947:	Vitesse 2 — Sithoc 2
Zaterdag, 18 October 1947:	Jong Curaçao 2 — Transvaal 2
Zaterdag, 25 October 1947:	Jong Holland 2 — C.S.C. 2

Competitie Junioren:
om 10 uur v.m.

Zondag, 28 September 1947:	Sithoc Jr. — Jong Holland Jr. (Brug)
Zondag 5 October 1947:	Jong Holland Jr. — S.U.B.T. Jr. (Martina)
Zondag, 12 October 1947:	Sithoc Jr. — S.U.B.T. Jr.

SCHERPENHEUVEL.

Competitie Junioren:
om 10 uur v.m.:

Zondag, 28 September 1947:	Scherpenh. Jr. — S.U.B.T. Jr. (Chacuto)

Competitie Res. B-klasse:

Zondag, 12 October 1947:	Scherpenheuvel 2 — S.V.A. 2 (Rosiers))

ASIENTO-TERREIN.

Competitie B-klasse:
om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 28 September 1947:	Asiento 1 — De West 1 (Ercol)
Zondag, 12 October 1947:	Asiento 1 — Arsenal 1 (Casper)
Zondag, 26 October 1947:	Asiento 1 — S.V.A. 1
Zondag, 2 November 1947:	Asiento 1 — R.C.C. 1

MEDEDELINGEN:

ATTENTIE:
Met het oog op de vroeg invallende duisternis zullen de competitie-wedstrijden tot nader order de volgende aanvangsuren hebben:
Voorwedstrijden om **2.15 uur n.m.**
Hoofdwedstrijden om **4 uur n.m.**
De vereniging „SITHOC" heeft haar derde elftal uit de competitie Reserve B-Klasse teruggetrokken. De door deze vereniging in de Competitie Reserve B-Klasse gespeelde wedstrijden zullen als niet gespeeld worden beschouwd.

BOETE'S:
Ingevolge artikel 21, lid 6 d, zijn de volgende verenigingen beboet met 5.— G. elk: P.S.V., ZEEMACHT, S.V.A., TRANSVAAL, M.Y.O.B. en B.O.Y.S.

ELFTALOPGAVEN VOOR DE MAAND OCTOBER 1947:
De elftal-opgaven over de maand October 1947 moeten uiterlijk Maandag 29 September 1947 in het bezit zijn van de 1e Secretaris.

HET BESTUUR.

De oorlog als weerprofeet

Van mist, regen en... atoombommen

In de afgelopen oorlogsjaren is er in Nederland en waarschijnlijk ook elders veelvuldig gediscussieerd in hoeverre bepaalde oorlogshandelingen invloed hadden op het weer. Tijdens perioden van regenrijk of winderig weer kon men vaak de beschuldiging horen uitspreken. „Dat komt van al dat gevlieg", of „Dat is een gevolg van de bombardementen". In het algemeen kwamen deze uitspraken van de zijde van leken op weerkundig gebied, hoewel toch ook een enkele meteoroloog zich heeft afgevraagd of bijv. verontreiniging van de atmosferische lucht met de uitlaatgassen van de duizenden vliegtuigen, die regelmatig opereerden, niet enige invloed zou kunnen oefenen op het weer.

Alvorens na te gaan wat de invloed is van de nieuwste oorlogsmiddelen op het weer, kunnen we ons eerst afvragen of de mens in het algemeen in staat is op belangrijke wijze door middel van zijn techniek in het verloop van het weer in te grijpen. Bij de beantwoording van deze vraag stelt zich onmiddellijk een principiële moeilijkheid voor: men weet in het algemeen niet hoe het weer zonder de invloed van het technisch proces zou zijn verlopen. Daarom hadden de opmerkingen, die men in de oorlog placht te maken en waarvan we enige van de meest voorkomende hebben aangegeven, ook geen zin. In het algemeen zal immers een uitspraak alleen mogelijk zijn, wanneer met elkaar vergeleken kunnen worden de ontwikkeling van het weer zonder menselijk ingrijpen en de ontwikkeling van het weer onder invloed van de menselijke techniek, uitgaande van deze fde atmosferische begintoestand, aldus V.N.

De Londense mist.

Het zal duidelijk wezen, dat meestal aan deze voorwaarden moeilijk zal kunnen worden voldaan.

Toch is het wel zeker, dat de mens, zij het ook doorgaans onbewust, invloed op het weer, of althans op bepaalde onderdelen van het geheel van atmosferische omstandigheden, dat wij „weer" noemen, uitoefent.

Het treffendste voorbeeld is wel de beruchte Londense mist. Deze mist is voor een belangrijk deel het gevolg van de grote hoeveelheid verbrandingsproducten, die vooral 's winters via de duizenden schoorstenen van de stad in de lucht terecht komen. Roetdeeltjes hebben nl. de eigenschap waterdamp aan te trekken, die dan op de deeltjes condenseert, waardoor vele kleine druppeltjes ontstaan, die de Londense mist vormen. Men noemt dergelijke wateraantrekkende deeltjes condensatiekernen. Ze zijn vrijwel altijd in voldoende mate in de atmosfeer aanwezig om wolkenvorming mogelijk te maken, als de overige omstandigheden voor dit proces gunstig zijn, d.w.z. wanneer er voldoende waterdamp in de lucht aanwezig is. Ze bevorderen echter de wolken- of mistvorming sterk wanneer ze in grote overvloed voorkomen.

Het merkwaardige is nu, dat de Londense mist in de laatste tientallen jaren veel van haar verschrikking heef ingeboet omdat ze niet meer zo vaak voorkomt en ook in het algemeen niet meer zo dicht is als vroeger.

De oorzaak van dit verschijnsel is naar alle waarschijnlijkheid gelegen in het feit, dat het aantal open haarden in Engeland minder wordt, naarmate men meer centraal gaat verwarmen. En het is vooral de betrekkelijk onvolledige verbranding in de open haarden, die zo'n groot aantal condensatiekernen in de atmosfeer brengt.

Een ander voorbeeld van de onbewuste — in dit geval zelfs ongewenste — beïnvloeding van het weer door de mens wordt geleverd door de vliegtuigwolken, die we zo vaak in de oorlog hebben gezien. Hier is de oorzaak van het verschijnsel niet in de eerste plaats gelegen in de toevoer van condensatiekernen, al komen er hiervan vele met de uitlaatgassen in de lucht, maar vooral in de vergroting van de vochtigheid door de uitlaatgassen. Deze hebben nl. een groot gehalte aan waterdamp.

Bekend is voorts het tijdelijk verdrijven van mist door verhitting van de lucht boven een startbaan met behulp van brandende olie, een technisch proces, dat eveneens in de oorlog een rol speelde.

Maar bij al deze voorbeelden is het toch zo, dat of wel de invloed van de mens op het weer onoozettelijk is of wel, dat zijn technische hulpmiddelen hem in staat stellen slechts zeer plaatselijk in te grijpen en dan nog in een enkel element van het weer. Voorbeelden van een totale weeromslag door het ingrijpen van de mens tot stand gebracht zijn niet bekend.

Atoombom en het weer.

Het mag, gezien de diepe indruk, die de uitvinding van de atoombom op de mens heeft gemaakt, niet verbazen, dat men heeft gedacht, dat dit vernietigingsmiddel nieuwe mogelijkheden zou bieden voor de beïnvloeding van het weer. De energie, die bij de explosie van een atoombom vrijkomt, is immers geweldig groot, zodat het op het eerste gezicht niet uitgesloten lijkt dat zelfs belangrijke weersveranderingen door een dergelijke explosie kunnen worden teweeggebracht. Al zou de explosie maar een eerste stoot geven tot een bepaalde weersontwikkeling, die dan desnoods verder zelfstandig zou kunnen verlopen.

Deze gedachte bleef niet beperkt tot mensen die op meteorologisch gebied leek waren, maar ook meteorologen vroegen zich af hoe sterk de weersveranderingen zouden zijn wanneer ergens een atoombom zou ontploffen. De verwachtingen van de deskundigen liepen sterk uiteen en varieerden tussen „regenbuien" en „storingen met een omvang van tropische cyclonen".

De verwachtingen omtrent geweldige atmosferische reacties waren voor gebaseerd op de volgende overwegingen. In de eerste plaats zou de grote hitte een sterke mechanische storing in de atmosfeer teweeg brengen. In de tweede plaats zouden de radio-actieve deeltjes die door de explosie in de atmosfeer komen als condensatiekernen gaan werken. Als derde effect komt daar nog bij, dat de hitte, die wordt ontwikkeld, onder bepaalde omstandigheden een sterke verdamping van water teweeg zou kunnen brengen, waardoor de vochtigheid van de lucht sterk zou toenemen. De meeste meteorologen waren er dan ook van overtuigd, dat een sterke buienontwikkeling, gepaard gaande met onweer, toch wel het minste gevolg zou zijn van de explosie van de atoombom. Onweer immers ontstaat juist bij grote vochtigheid van de lucht wanneer bovendien de grond sterk word verhit. Ook de beide bom-explosies boven Japan waren gepaard gegaan met enkele regenbuien. Het stond echter niet vast of deze buien veroorzaakt waren door de explosie of dat de atmosferische gesteldheid op zichzelf de buien kon verklaren.

Het laat zich uit dit alles wel begrijpen, dat de verwachtingen van de meteorologen ten aanzien van de Bikini-proeven hoog gespannen waren. Hier kreeg men eindelijk de gelegenheid nauwkeurig na te gaan hoe bij een bepaalde atmosferische begintoestand het meteorologische resultaat zou zijn van het ontploffen van een atoombom.

Er werd dan ook een netwerk van meteorologische waarnemingsposten rondom Bikini aangelegd. In de onmiddellijke omgeving van het eiland werkten deze waarnemingsposten uitsluitend automatisch, op grotere afstand nam men ook visueel waar.

Een licht regenbuitje.

Welnu, kort na het ontploffen van de eerste atoombom, „Able", zoals het codewoord luidde, ontwikkelden zich op de Noordelijke Marshall-eilanden inderdaad lichte regenbuitjes. De wolken, waaruit deze buitjes vielen, reikten tot een hoogte van ongeveer 2000 meter, veel minder hoog dus dan de wolk, die nabij Bikini onmiddellijk met de explosie samenhing en 12 kilometer opsteeg in een tijd van 10 minuten. Aan de windzijde van deze explosiewolk werd een lichte radioactiviteit van de neerslag uit de buitjes waargenomen. Uiterst gering echter en zonder twijfel een gevolg van de radio-actieve deeltjes die van grote hoogte in de buienwolken waren gevallen. Er was hier dus geen aanwijzing voor, dat de regen als gevolg van de aanwezigheid van radioactieve condensatiekernen was ontstaan.

Maar bovendien bleek uit een nauwkeurige meteorologische analyse, dat ook zonder de bomexplosie de atmosfeer zodanig was opgebouwd, dat zich buien konden ontwikkelen.

De tweede Bikini-proef, codewoord „Baker", waarbij de bom onder het zee-oppervlak ontplofte, gaf in het geheel geen neerslag, afgezien van het neervallende zeewater, dat door de ontploffing omhoog was geslingerd.

Ook opvallende windverschijnselen deden zich bij geen van de twee ontploffingen voor. Wel ontstond in de onmiddellijke omgeving van Bikini een zeer krachtige stroming door de ontploffing zelf, maar er was bijvoorbeeld geen sprake van het ontstaan van een tropische cycloon, zoals sommige meteorologen hadden verwacht.

Zodat we samenvattend omtrent de beide Bikini-proeven, Able en Baker, kunnen zeggen, dat geen belangrijke meteorologische verschijnselen, behalve zuivere locale wolkenformaties als gevolg van de ontploffing, optraden.

Ook het omgekeerde effect, bijv. het vernietigen van een tropische cycloon met behulp van een atoombom beschouwen de meteorologen op grond van de negatieve resultaten van Bikini voorlopig nog niet als practisch te verwezenlijken.

Zo zien we, dat hoe beangstigend machtig de vernietigingsmiddelen van de moderne oorlog ook zijn, de mens nog niet in staat is door hun toepassing het weer in belangrijke mate te beïnvloeden.

Hongerlijders staken uit onmacht.

„Past maar op! Wees maar voorzichtig! In Keulen en omgeving wordt overal gestaakt en u kunt zich voorstellen wat dat zeggen wil. Gisteren waren het er 15.000. Vandaag horen we hier dat het aantal stakers al over de 25.000 beloopt. U weet hoe het gaat, als stakers gaan demonstreren".

Straatgevechten, schietpartijen, rode vlaggen, stellen we ons voor en razzia's en strijdliederen, een stad vol rumoer en uit elkaar stuivende menigten, waar politiemannen op ranselen. Zo werd het ons, aan de grens al, door de Duitsers zelf, afgeschilderd.

Als men in Keulen komen, horen we nieuwe cijfers over de staking. Vier en twintig grote fabrieken liggen stil. Meer dan dertigduizend mannen uit de stad Keulen hebben het werk neergelegd.

Maar van schietpartijen niets te zien of te horen. Wel een enkele demonstratie, maar geen razzia's, geen rode vlaggen.

Hoe zou het ook mogelijk zijn! Keulen kan eenvoudig niet meer. Zevenhonderd calorieën zijn erg weinig. Het is onmogelijk, daarna te leven.

En wat voor Keulen geldt, geldt voor Dusseldorf en voor de grote industriecentra in het Roergebied, voor Duisburg, Essen, Ruhrort, Oberhausen, steden die wij deze dagen stuk voor stuk bezoeken.

Maar deze steden hadden allen toch een klein tikje vóór op Keulen. Deze steden kenden nl. geen Sperrgebied. Keulen wel. Tot de vorige week mochten de Kölner 's avonds en tijdens het weekend met hun fietsen en karren de stad uit, om op het platteland tegen ruilmiddelen zich groenten, boter, en een eitje verschalken.

Dit „hamsteren" — men had het beter bedelen kunnen noemen — werd plotseling door de Engelsen verboden.

Nu kán Keulen eenvoudig niet meer en staakt. Wij spraken met de stakers, wij spraken ook met een leider van een groot bedrijf.

„Wij willen wel arbeiden", zeggen de stakers. „Wij proberen tot voor een paar dagen eruit te halen wat eruit te halen was. Waarom laat men ons niet groente niet bijeen scharrelen buiten de stad? Nu het verboden is, zoekt men naar een regeling, om de groente op één verzamelplaats bij elkaar te brengen en ze dan naar de stad te vervoeren. En ineens ontdekt men, dat er geen vrachtauto's en andere vervoermiddelen zijn, om ze naar hier te brengen. Ginds liggen de groenten en wij kunnen rustig verder verhongeren. Op een bepaald ogenblik is men aan het eind van zijn krachten... en dan staakt men uit onmacht, anders niet. Als het zover is, dat je als een grote kerel zo maar begint te huilen van honger en zwakte, wanneer je over eten praat, weet u wel, hoever het gekomen is.."

Dof staart de man voor zich uit. Hij heeft verteld, dat hij thuis nog kleine kinderen heeft. Ik voor mij dacht, dat hij in de zestig was. Men kan deze uitgemergelde, verzwakte, grauwe gedaante niet meer schatten.

„U kunt zich voorstellen, dat men als leider van een groot bedrijf, waarin vijftienhonderd mensen werken, de stakers niet gauw gelijk geeft", vertelt ons de Herr Direktor, „maar in dit geval.........

Mag men eigenlijk wel van staking spreken? Wat er gebeurt, heeft niets opzettelijks. Als u de handen verstijven, kunt u niet meer schrijven. Dan moet u wel ophouden. Maar staakt u in dat geval? U wordt gestaakt, door de omstandigheden. Heus, onze mensen willen wel werken. Iedereen in Duitsland ziet in, dat alleen door hard werken er op de lange duur iets goeds van te maken valt. Wij weten, dat we produceren moeten, om onze herstelbetalingen te kunnen doen. En, gelooft u mij, vooral tegenover Holland voelt de Duitser met onderscheidingsvermogen zich schuldig".

„Waanzin aan alle fronten".

Duitsland hongert als nooit tevoren. In Engeland demonstreren duizenden vrouwen op de trappen van het parlement, om dat de rantsoenen alweer verlaagd werden. In Nederland heeft men het vleesrantsoen moeten inkrimpen, in Amerika krabt men zich achter de oren, omdat de belastingbetalers daar de laatste twee jaar elf milliard dollars hebben moeten opbrengen, om Europa aan het eten te houden, de oogst in Argentinië van maïs, de aardappeloogst overal in Amerika, de graanoogst, zij overtreffen alle verwachtingen. De aardappeloogst in Nederland alleen al bedraagt het driedubbele van het vorige jaar, binnen enkele dagen komen de Nederlandse groenten van de veilingen voldoende om zestig millioen mensen van groenten te voorzien. Vorig jaar gingen honderdduizenden kilo's in Nederland naar de mesthoop en dit jaar schijnt het dezelfde kant uit te gaan.

Intussen wordt uit Frankfort aan de Oder gemeld, dat in April 315 grote treinen met goederen uit de Russische zône naar Rusland werden gebracht, treinen met spoorwegmateriaal locomotieven, suiker, varkens, paarden, cement, auto's, wagens, kunstmest, textiel, machines en gereedschappen.

In donkere ernst staan de prachtige torens van de statige dom midden in de woestenij van de onherkenbaar geschonden stad, als een beeld van ontzagwekkende ongenaakbaarheid, ondanks de barre waanzin van de schandelijkste pagina's wereldgeschiedenis, die we hier hoofdstuk na hoofdstuk voorgehouden krijgen.

En alsof dit te verwerken, nog niet erg genoeg is, hebben we 's avonds even buiten Düsseldorf een afspraak in de Jachtclub, waar de hoogste Britse officieren hun whiskey vinden, hun muziekje en hun dansje. Er is een heel bekende juffrouw overgekomen. Zij danst op Ravel en Debussy. Daarom hebben de hoge ambtenaren smoking aan vanavond en de Schotse Generaal een prachtige geruite broek.

Een ambtenaar van het Mil. Government vertelt mij van de geweldige moeilijkheden, die, omdat de verschillende instanties dikwijls zo weinig begrip voor elkaars moeilijkheden hebben, een snellere reconstructie van het leven ten enen male in de weg staan.

Tussen zijn theorieën, het dansen van de heel bekende juffrouw de whiskey en de muziek door moet ik telkens aan het grote verdriet van het verkommerd Keulen denken en aan de statige, ernstige torens van de Dom zo hoog boven onze vernielzucht uit.

Even laat ik er iets over tegenover mijn chauffeur, een toegewezen krijgsgevangene.

„Wahnsinn an alle Fronten" zegt hij, en rijdt mij door de avond naar Ohligs, bij Solingen ons Presscamp.